веде насъ ѿ тамѣ гнилость на вѣчное и безъ краинное живеніе. И ѿ всѣ
созданіе свое потаилъ това, и скрито пратилъ ѿ Небесная высота
Архгла Гавріила до Чистая Дѣвица Маріа, понеже тамѣ была дос-
тойна за таково дарованіе. Щое изнеѧ Бл҃гоизволилъ дасѧ Роди
неизреченно Божій слово, щое єдинобытное ѻ҃ц҃ѹ, и дасѧ ѡблаче выша-
шеѧ немощнаѧ плоть. Тогѡ ради снизшелъ днесъ Архагглъ Гавріилъ
въ Градъ Назареѳъ и рече Дѣвицѣ Мріи: Радѹйсѧ Бл҃гтная Гдь
с тебѣ єсть, Бл҃гословена єси ты въ Женахъ. И она като видѣла
Аггла смѹтилаѧ ѡдѹми єгѡ, и начеала да мысли въ себѣ и дѹмаше:
Каково хочетъ да бѹдѣ това поздравленіе? А Агглъ рече єй:
Небоисѧ Маріамъ, понеже ты найшла єси Бл҃гть ѹ Бга. И єто хо-
чешъ да заченешъ въ ѹтробѹ твою, ѩкѧ Роди сна, и нарече ѩ имѧ
єгѡ Іс: Той хоче да бѹдѣ Великъ, и сн҃ъ вышнаго наречетсѧ.
И дасть ємѹ Гдь Бгъ Престолъ Дѣда ѻ҃ца єгѡ, и Воцаритсѧ въ До-
мѹ Іакѡвли вовѣки, и Царство єгѡ некѧ да нима Край. Речеже Ма-
ріа Аггл҃ѹ: Како можеда бѹде това понеже азъ мѹжа не знаѧ?
ѿ вещѧ Агглъ и рече єй: Дхъ ст҃ый на идетъ натѧ, и сила вы-
шнаго ѿ сѣнитъ тебѣ, и щоса ѿ тебѣ Родитъ ст҃о єсть, и нарече-
сѧ сн҃ъ Божій. Тогива рече Маріамъ: єто слѹга Гдня єсмъ, да
бѹде мене по твое реченіе. И той часъ ѿ иде Агглъ ѿ неѧ. И такѡ
ведно со Архагглскаѧ рѣчъ зачеалсѧ сн҃ъ и слово Божіе въ Чистѹю ѹ-
тробѹ Дѣвическѹю: Бл҃говоленіемъ и совѣтомъ ѻ҃тчїимъ, и содѣ-
йствомъ ст҃гѡ Дха и совершилсѧ тамѣ Таина Бл҃голѣпно: Замъ
да побѣдѝ діавола щое мѹчилъ чл҃вческїѧ родъ, и даразѹпи прелести
єгѡ, и да сверзи єгѡ с неразверзаемѧ вериги.

Тогѡ ради Подобно єсть намъ днесъ слѹшатели мои с голѧмъ
гласъ да изречемъ онамѧ Апаскаѧ рѣчъ, щое за тоѧ де ѩвнѡ Про-
рекалъ, и извѣстно показалъ: Како нощь преиде, а день приближилъ
єсть. Почто днесъ сн҃ъ и слово Божій, Гдь Бгъ нашъ не исказанѡ
вмѣстилсѧ въ ѹтробѹ Дѣвица Мріи, ипо искалъ да ѹбожи созда-
ніе свое, щое былъ тогѡ срѹка своѧ создалъ, и да возведе єгѡ
паки на первое достойнство. Днесъ не созданный Бгъ вмѣстисѧ
ѹ созданіе свое. Днесъ Бгъ що не можи самое Небо давмѣстити
єгѡ, а тонсѧ вмѣстилъ въ ѹтробѹ Дѣвическѹю. Днесъ, що ѿ
никогѡ не было возможно дасѧ пофати, ала катосѧ зачеалъ въ
Дѣвическѹю ѹтробѹ пофатилсѧ. Днесъ Божій слово плоть